

Lietas Nr. A420641111 Lietas
arhīva Nr. A42-00724-13

SPRIEDUMS Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 26.augustā

Administratīvā rajona tiesa šādā
sastāvā: tiesnesis A.Vīksne,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktās personas pārstāvei *A.B.* un iestādes - Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvim *A.G.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA „*/Nosaukums/*", reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/*, sūdzību par Valsts ieņēmumu dienesta 2011.gada 6.oktobra lēmumu Nr.22.5/68804.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas pašvaldības policijas (turpmāk - RPP) Vidzemes priekšpilsētas pārvaldes amatpersonas 2011.gada 19.maijā veica pārbaudi SIA „*/Nosaukums/*" (turpmāk - iesniedzēja) struktūrvienībā „*/struktūrvienība/*" */adrese/* (turpmāk - */struktūrvienība/*). Pārbaudes ietvaros konstatēts, ka veikalā-kafejnīcā plkst.23.12 pircējam par Ls 2,75 tika pārdota viena 1,51 tilpuma pudele alkoholiskā dzēriena „Cēsu Džons Long Drink Grapefruit" ar akcīzes nodokļa mārku Nr.AS2294859 (turpmāk - alkoholiskais dzēriens). Veikala-kafejnīcas pārdevēja pārdeva pircējam alkoholisko dzērienu neatvērtā veidā, nenodrošinot tā patērēšanu uz vietas un ļaujot pircējam ar nopirkto alkoholisko dzērienu netraucēti atstāt alkoholisko dzērienu mazumtirdzniecības vietu, izejot uz ielas.
Iesniedzējas darbībā konstatēts Alkoholisko dzērienu aprites likuma 6.panta pirmās daļas 5.punkta prasību pārkāpums.
Ņemot vērā minēto, RPP amatpersona 2011.gada 7.jūnijā saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 246.pantu sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.070698 par iesniedzējas izdarīto administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta administratīvā atbildība LAPK 169.^{3}pantā.
2011.gada 9.augustā Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk - VID) Akcīzes pārvaldes direktors pieņēma lēmumu Nr.F0611/435 (turpmāk - sākotnējais lēmums), ar kuru atzina iesniedzēju par vainīgu minētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un piemēroja iesniedzējai naudas sodu Ls 200 apmērā un, pamatojoties uz LAPK 274.panta pirmās daļas 2.punktu, konfiscēja saskaņā ar 2011.gada 19.maija RPP Vidzemes priekšpilsētas pārvaldes mantu un dokumentu izņemšanas protokolu administratīvā pārkāpuma lietā izņemto preci (alkoholisko dzērienu).
Ar VID ģenerāldirektora p.i. 2011.gada 6.oktobra lēmumu Nr.22.5/68804 (turpmāk - Lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

Lēmumā konstatēts turpmāk minētais.
[1.1] Faktu, ka iesniedzēja 2011.gada 19.maijā pīkst.23.12 par Ls 2,75 pārdevusi alkoholisko dzērienu, nenodrošinot alkoholiskā dzēriena realizēšanu izlejamā veidā un tā patērēšanu uz vietas, 2011.gada 19.maijā sniegtajā rakstveida paskaidrojumā (turpmāk - 2011.gada 19.maija paskaidrojums) apliecinājusi veikala-kafejnīcas pārdevēja *O.Š.*, kā arī alkoholiskā dzēriena pircējs RPP Vidzemes priekšpilsētas pārvaldes Administratīvās grupas kārtībnieks *A.V.* 2011.gada 19.maija paskaidrojumā *O.Š.* ar savu parakstu ir apstiprinājusi, ka no viņas vārdiem paskaidrojums pierakstīts pareizi un viņa to ir izlasījusi, tātad tajā norādītā informācija viņai ir bijusi saprotama pilnībā un atbildusi lietas faktiskajiem apstākļiem.
Arguments, ka paskaidrojumu *O.Š.* parakstījusi pirms tā aizpildīšanas, noraidāms kā nepamatots un lietas faktiskajiem apstākļiem neatbilstošs, jo RPP Vidzemes priekšpilsētas pārvaldes amatpersonu sastādītajiem dokumentiem, pildot dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe, un no lietas materiāliem nav konstatējams, ka, sastādot minētos dokumentus, būtu pieļauti procesuālie pārkāpumi.
[1.2] *O.Š.* 2011.gada 19. un 20.maijā sniegtie paskaidrojumi ir savstarpēji pretrunīgi. Būtiskāka pierādījuma spēks ir informācijai, kas iegūta pārbaudes laikā, jo nav konstatējami objektīvi apstākļi, kas būtu par pamatu tās apšaubīšanai.
O.Š. 2011.gada 20.maija paskaidrojums iesniedzējas īpašniecei *S.R.* noraidāms kā lietas faktiskajiem apstākļiem neatbilstošs, jo nav zināmi apstākļi, kādos *S.R.* no *O.Š.* ieguvusi šāda veida sev labvēlīgu informāciju, turklāt no *O.Š.* 2011.gada 19.maija paskaidrojumā norādītā ir nepārprotami saprotams, ka viņa 2011.gada 19.maijā plkst.23.12 pircējam par Ls 2,75 pārdevusi alkoholisko dzērienu, izsitot elektroniskā kases aparāta čeku Nr.22#6739, par „saimniecības preces 1", jo saskaņā ar *S.R.* atļauju veikalā-kafejnīcā alkoholiskie dzērieni, nenodrošinot to realizēšanu izlejamā veidā un tā patērēšanu uz vietas, tiekot tirgoti arī pēc plkst.22.00.
[1.3] No lietas materiāliem neizriet, ka iesniedzējas pārstāvim *Ē.A.* administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā 2011.gada 9.augustā būtu liegta iespēja iepazīties ar *O.Š.* 2011.gada 19.maija paskaidrojumu.
[1.4] No lietas materiāliem izriet, ka zvērinātai advokātei A.Berzkalnei ir nosūtīta 2011.gada 7.septembra vēstule Nr.l0.3.1.1/60842 ar *O.Š.* 2011.gada 19.maija paskaidrojuma apliecinātu kopiju uz 1 lapas pielikumā.
[1.5] Iesniedzējas izdarītais administratīvais pārkāpums neliecina par godprātīgu attieksmi pret normatīvajos aktos noteikto alkoholisko dzērienu realizācijas kārtību konkurences un tirgus apstākļos. Tādējādi iesniedzējai piemērotais administratīvais naudas sods Ls 200 apmērā un izņemtās preces konfiskācija ir samērīgs ar izdalītā pārkāpuma raksturu un būtību, jo iesniedzējas pārkāpuma sabiedriskā bīstamība norāda uz tik būtisku visas sabiedrības interešu aizskārumu, ka konkrētajā gadījumā visas sabiedrības ieguvums no iesniedzējai piemērotā administratīvā naudas soda ir vērtējams augstāk nekā iesniedzējas tiesību un tiesisko interešu ierobežojumu.

[2] 2011.gada 4.novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemta iesniedzējas sūdzība par Lēmumu, kas pamatota ar sekojošiem argumentiem.
[2.1] 2011.gada 19.maija paskaidrojums nav sastādīts pēc *O.Š.* vārdiem, to ir darījuši policijas darbinieki, kuri *O.Š.* jau pirms dokumentu aizpildīšanas ir likuši parakstīties. *O.Š.* tika norādīts, ka ar parakstu viņa apliecina, ka ir informēta par laiku, kad iesniedzējas pārstāvim jāierodas RPP.
Policijas darbinieki 2011.gada 19.maija paskaidrojumā ir uzrakstījuši tekstu, ko noteikti nebūtu norādījusi veikala pārdevēja, uz to norāda paskaidrojumu valoda un arī izklāstījuma saturs. Pēc uzrakstītā teksta seko tikai *O.Š.* teksts - „no maniem vārdiem pierakstīts pareizi, izlasīja", kas nav apliecināts ar *O.Š.* parakstu.
Minētais izskaidro *O.Š.* 2013.gada 19. un 20.maija paskaidrojumu pretrunīgumu. 2011.gada 20.maija paskaidrojums atspoguļo patiesos faktiskos apstākļus.
[2.2] RPP Vidzemes priekšpilsētas pārvaldes amatpersonu sastādītajiem dokumentiem nepamatoti ir piešķirta augstāka ticamības pakāpe nekā *O.Š.* 2011.gada 20.maija paskaidrojumam.
[2.3] Fakts, ka *A.V.* pēc preces iegādes izgāja no veikala-kafejnīcas un atgriezās tajā tikai pēc apmēram 10 minūtēm, rada šaubas par administratīvā pārkāpuma izdalīšanu, turklāt norāda uz *O.Š.* liecību ticamību, ka pašvaldības policijas darbinieki atgriezās ar līdzi atnesto, nevis veikalā-kafejnīcā

iegādāto alkoholisko dzērienu. Veikalā-kafejnīcā alkoholiskā dzēriena pudele maksā Ls 2,50, savukārt policijas darbinieku līdzi atnestās pudeles cena bija Ls 2,75. Nav vērtēts arī *O.Š.* norādītais, ka iegādātā prece bija nevis alkoholiskais dzēriens, bet gan kokogles. Tas sakrīt ar čekā norādīto.
[2.4] Mantu un dokumentu izņemšanas protokols ir sastādīts 2011.gada 19.maijā plkst.23.39, tas ir, pietiekami ilgu laiku pēc brīža, kad tika veikts pirkums. Turklāt, kā izriet no RPP Vidzemes priekšpilsētas pārvaldes darba uzdevuma Nr.44 pasakņa, pārbaudāmajā objektā konstatētā pārkāpuma un veiktā darba ilgums bija no 2011.gada 19.maija plkst.23.20 līdz 23.59, lai gan pārkāpums esot noticis plkst.23.12.

[3] VID rakstveida paskaidrojumā par sūdzību norāda, ka sūdzību neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem apsvērumiem un papildus paskaidrojot, ka administratīvo tiesu judikatūrā ir nostiprinājusies atziņa, ka jebkurai liecībai, paskaidrojumiem un protokolā ierakstītam personas paskaidrojumam, kas nostiprināts uzreiz pēc notikuma, ir lielāka ticamība, nekā liecībai vai paskaidrojumiem, kas tapuši vēlākā laika posmā.

[4] Tiesas sēdē iesniedzējas pārstāve sūdzību uzturēja, pamatojoties uz sūdzībā norādītajiem apsvērumiem.
VID pārstāvis sūdzību neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā minēto.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, pārbaudot lietas materiālus un izvērtējot lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

[6] Lēmumā konstatēts, ka iesniedzēja nav ievērojusi Alkoholisko dzērienu aprites likuma 6.panta pirmās daļas 5.punkta nosacījumus, par ko administratīvā atbildība paredzēta LAPK 169.^{3} pantā. LAPK 169.^{3} pants *(redakcijā uz 19.05.2011.)* noteic, ka par ar akcīzes nodokli apliekamo preču (to skaitā preču, kurām piemērojams akcīzes nodokļa atbrīvojums vai atvieglojums) iegādes, realizācijas, uzglabāšanas vai pārvietošanas (pārvadāšanas) noteikumu pārkāpšanu, kā arī par citiem šo preču aprites noteikumu pārkāpumiem — uzliek naudas sodu fiziskajām personām no piecdesmit līdz piecsimt latiem, bet juridiskajām personām — no piecdesmit līdz piectūkstoš latiem, konfiscējot šīs preces un to pārvietošanai (pārvadāšanai) izmantotos transportlīdzekļus vai bez konfiskācijas.
Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši LAPK 169.^{3} pantam, nepieciešams konstatēt, ka tika pārkāpti ar akcīzes nodokli apliekamo preču aprites nosacījumi, izskatāmajā gadījumā - Alkoholisko dzērienu aprites likuma 6.panta pirmās daļas 5.punkts.
Alkoholisko dzērienu aprites likuma 6.panta pirmās daļas 5.punkts *(redakcijā uz 19.05.2011.)* noteic, ka alkoholisko dzērienu mazumtirdzniecība ir aizliegta no pulksten 22.00 līdz 8.00, izņemot tādas mazumtirdzniecības vietas, kurās alkoholiskie dzērieni tiek realizēti izlejamā veidā un tiek nodrošināta to patērēšana uz vietas, kā arī beznodokļu tirdzniecības veikalus.

[7] Tiesa secina, ka lietā pastāv strīds, vai iestāde ir pierādījusi iesniedzējas vainu administratīvā pārkāpuma izdalīšanā, par ko atbildība paredzēta LAPK 169.^{3} pantā.

Līdz ar to par pierādījumiem lietā var kalpot 2011.gada 7.jūnija administratīvā pārkāpuma protokols ZV Nr.07698 *(lietas 25.lapa),* RPP inspektores *A.S. (lietas 35.-36.lapa)* un kārtībnieka *A.V. (lietas 37.lapa)* dienesta ziņojumi, 2011.gada 19.maija apskates protokols *(lietas 26.lapa),* mantu un dokumentu izņemšanas protokols *(lietas 27.lapa), /adrese/* veiktie fotouzņēmumi *(lietas 28.lapa), O.Š.* 2011.gada 19. un 20.maijā sniegtie paskaidrojumi *(lietas 29.-30.lapa)* un iesniedzējas valdes locekles *Ē.A.* 2011.gada 7.jūnija paskaidrojums *(lietas 31.lapa).*

[8] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.
LAPK 243.panta otrā daļa paredz, ka šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērieiīces, mērieiīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video un tml.).

[9] Izskatot sūdzību, tiesa atzīst, ka Lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams. Līdz ar to atbilstoši LAPK 289.[8] panta trešajai daļai tiesa pievienojas VID Lēmumā ietvertajai motivācijai, kā arī uzskata, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem VID ir pierādījis iesniedzējas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, par ko atbildība paredzēta LAPK 169.[9] pantā.

[10] Tiesa papildus norāda, ka kritiski vērtējams sūdzībā norādītais, ka *O.Š.* 2011.gada 19.maijā sniegtie paskaidrojumi *(lietas 30.lapa)* nav pieļaujami, jo minētā persona paskaidrojuma veidlapu parakstījusi pirms tās aizpildīšanas, uz ko norāda apstāklis, ka *O.Š.* ar savu parakstu nav apliecinājusi paskaidrojumā ietverto ierakstu „no maniem vārdiem pierakstīts pareizi".
Tiesa konstatē, ka 2011.gada 19.maija paskaidrojuma veidlapā *(lietas 30.lapa)* atrodas trīs *O.Š.* paraksti, tajā skaitā lapas pusē, kurā iekļauts teksts „no maniem vārdiem pierakstīts pareizi". Līdz ar to tiesai nav pamata secināt, ka minētais pierādījums būtu nepieļaujams, kā arī tajā iekļautā informācija būtu nepatiesa. Tiesai nav ticamu izskaidrojumu, kādu apsvērumu vadīta *O.Š.* varētu trīs reizes parakstīt neaizpildītu paskaidrojuma veidlapu, kā arī piekrīt iestādes viedoklim, ka personas sākotnēji sniegtajai informācijai piešķirams augstāks ticamības statuss, nekā vēlāk sniegtajai *(kad personai jau ir bijusi iespēja apdomāties un sniegt informāciju, kas būtu labvēlīgāka administratīvo pārkāpumu izdarījušajai personai).*
Sūdzības iesniedzēja norāda, ka iestāde nav vērtējusi *O.Š.* 2011.gada 20.maijā sniegtajā paskaidrojumā norādīto, ka 2011.gada 19.maijā plkst.23.12 iegādātā prece bija kokogles.
Tiesa konstatē, ka lietā atrodas 2011.gada 19.maijā plkst.23.12 elektroniskā kases aparāta čeks *(lietas 28.lapa),* kurš izsniegts par saimniecisko preču iegādi. Tiesa uzskata, ka minētais apstāklis nav pretrunā ar *O.Š.* sākotnēji paskaidroto, ka tika pārdots alkoholiskais dzēriens, jo, kā paredz Alkoholisko dzērienu aprites likuma 6.panta pirmās daļas 5.punkts, alkoholisko dzērienu mazumtirdzniecība ir aizliegta no pulksten 22.00 līdz 8.00. Līdz ar to persona *(pārdevēja),* apzinoties, ka izdara administratīvo pārkāpumu, mēģinās minēto apstākli slēpt un čekā, kas izdots pēc plkst.22.00, ievadīs citu preču nomenklatūras apzīmējumu, kas nav pakļauts Alkoholisko dzērienu aprites likuma 6.panta pirmās daļas 5.punktā noteiktajam regulējumam.

Ņemot vērā minēto, [8] un [10] konstatēto, tiesa uzskata, ka lietā ir pierādīta iesniedzējas vaina alkoholiskā dzēriena realizēšana pēc plkst.22.00, nenodrošinot tā realizēšanu izlejamā veidā un tā patērēšanu uz vietas, līdz ar to izdarot Alkoholisko dzērienu aprites likuma 6.panta pirmās daļas 5.punkta pārkāpumu, par ko paredzēta atbildība LAPK LAPK 169.[10] pantā.

[12] Ņemot vērā izklāstītos apsvērumus, tiesa secina, ka pārsūdzētais Lēmums ir tiesisks un pamatots, tādējādi atstājams negrozīts, bet iesniedzējas sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13] panta sesto daļu, 289.[17] panta pirmo daļu, 289.[18] panta pirmo daļu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts ieņēmumu dienesta 2011.gada 6.oktobra lēmumu Nr.22.5/68804 (administratīvā pārkāpuma protokols ZV Nr.07698), bet SIA „*/Nosaukums/*", reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/*, sūdzību par Valsts ieņēmumu dienesta 2011.gada 6.oktobra lēmumu Nr.22.5/68804 noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.